

банци“. За то царь Александръ ги съкруши, защото всякой пжть Иллирийцитѣ сж били отекчителни на Македония.

Слѣдъ това Александръ тръгна за Азия съ една малка войска отъ Македонцитѣ за да воюва свѣтътъ. Първий обаче, бой, който стана противъ Перситѣ бѣше при рѣка Граникъ въ 334 Пр. Хр. Послѣ стана пакъ противъ Дария при градъ Исса въ 333 Пр. Хр., а тукъ Дарий бѣше пакъ побѣденъ, и всичкии му богатъ станъ и семейството му паднали въ ржпѣтъ на Македонцитѣ. Побѣдителтъ тогава прѣминалъ Финикия гдѣто само богатий градъ Тиръ нерачи да му се прѣдаде. Но, спорѣдъ пророчеството на Исаия, та слѣдъ седмъ мѣсечно ратувание, Тиръ бѣше прѣвзетъ отъ Александра съ пристжпъ като умъртви 8,000 души, а 30,000 продаде робие.

Царь Александръ послѣ утвърди лицето си къмъ Иерусалимъ, а бѣше се разгнѣвилъ доста на Еврейтѣ, защото не му помогнаха. Но Еврейтѣ, като видоха че работата бѣше опасна, та хванаха да го умекчатъ; защото Александръ, ако и да се виждаше че бѣше силенъ, но отъ друга страна имаше много нежно сърдце.

За то Първосвященникътъ нареченъ Иаддуса прѣдизвѣсти се отъ Бога и тѣй украси всичкии Иерусалимъ съ знамения и цвѣтя, и отвори Иерусалимскитѣ врати; послѣ заповѣда Първосвященникътъ щото всичкии Иерусалимский народъ да се облече въ бѣли дрѣхы, а священниците имаха особни дрѣхы за да посрѣщнатъ славний Македонский царь. Александръ обаче, като виде всичката оная слава и голѣмийтъ Първосвященникъ, който носеше багрѣница, висонъ, и надъ главата си митра, а пакъ името Божие написано на нагрждникътъ му, та младийтъ побѣдителъ поздрави Голѣмийтъ Първосвященникъ, и се поклони прѣдъ името на Бога живаго. Тогазъ единъ отъ приятелитѣ му рече тѣй: „Защо да се поклони, но Александръ отговори: „Не